

huc fertur. An hic etiam bilis secernitur, certe deponitur? Ita videtur.

Particulae ergo biliosae, e sanguine egressae et in pulmonibus sifiti cooptae, illos, nisi tussi eviciuntur, obstruunt, et rigiditates nodosque producunt, quod HIPPOCRATES iam observavit (*a*) irritando tussim vehementem excitant, unde facile ruptio et vleera veniunt, pus et bilis exscreatur et phthisis biliosa se ostendit, reliquis symptomatis concordata. Obstruendo vero hepate, et nulla bile ibidem secreta, digestio laeditur, atque oritur cachexia et maces.

Haece phthisis biliosa etiam potest producere calculis, ductum choledochum obstruentibus, quibus ingressus bilis in intestina prohibetur. Haec ergo in sanguinem redit, et in pulmones delata, eadem symptomata excitare tum potest, tum solet.

SECTIO III. CAVSAE PHTHISEOS OCCASIONALES.

§. 20.

Non solum illas causas *occasionales* nuncupo, quae, antecedente quadam praedisponente, phthisin

ex-

a) Lib. I. de morbis §. XIV.

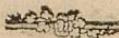
excitant, sed etiam huic generi annumerandas, et hoc nomine insignandas arbitror, quae, nulla praedispositione corporis antegressa, hunc morbum inducere possunt, et quia ex abrupto quasi veniunt, et corpus aggrediuntur, occasionales appellari possunt. Princeps harum causarum est.

I) *Peripneumonia non resoluta.* Haec, quia per resolutionem haud finita est, in scirrum aut suppurationem transit, ut HIPPOCRATES (*a*) iam affirmat, et tempus, quo resolutio fiat, in 14. diebus ponit. Causae vero, iudicationem morbi per resolutionem impedites et suppurationem inducentes, sunt

a) Dispositio aegri ad phthisin, aut ab haereditate, aut pulmonum debilitate, aut alia quavis ratione oriunda.

b) Defectus seu suppressio sputi critici, si non sat is coctum est, aut non omnino, sed tantum pro parte aut plane nihil expulitur, aut si sputum valde tenax est, adeo, ut illa pars, quae in cellulis ab aspera arteria remotis continetur, minimos bronchiorum ramos pervadere nequeat; aut si supprimitur, refrigeratione subita, purgantibus intempestiue datis, medicamentis irri-

*a) Lib. I. de morbis, X. Praenot. Coac. 171, edit.
van d. Lind.*

irritantibus, spirituofis, animi affectibus (a). Vel si morbus sudore copioso iudicari incipit, et hic supprimitur etc. materia morbifica non educitur, sed in pulmonibus remanet, et vel indurescit et in feirrum convertitur, vel putreescit, acris fit, et in pus transmutatur; quod si membrana inclusum in pulmonibus tenetur, vomica operata, si vero, pulmonibus ruptis, in cavum thoracis delabitur, empyema dicitur.

- c) Venaefectio iuslo crebrior. Hac enim corpus debilitatur, vires vitales amittuntur, pulmones tonum perdunt vel relaxantur, coctio sputi nec fieri, nec sputum ipsum ob imbecillitatem pulmonum effici potest.
- d) Venaefectio intermissa, aut rarer, ac morbi magnitudo postulabat. Febris enim non compescitur, perdurat itaque, et resolui non potest.

VOGEL, (b) quidem negat, hac ex causa suppurationem produci eo respectu, quod plerumque aegrotus febri pereat, priusquam suppuratio veniat, sed non satis vere.

- Signa*, quibus appetet, *vomicam instare*, sunt
- 1) Horror et horripilatio vaga, leuis, crebra, sine manifesta causa, c)

2) Febris

- a) Tiffot Anleit. für das Landvolk §. 64.
- b) de cognoscendis et curandis morbis §. 200.
- c) v. Swieten Comm. in Boerh. Aphorism. 834.

- 2) Febris inflammatoriae mutatio in lentam.
 3) Pulsus debilis, celer, interdum vndofus et mollis.
 4) Color roseus genarum et labiorum, maxime tempore vespertino.
 5) Doloris inflammatorii remissio, et loco eius sensus doloris gravis, fixi, obscuri.
 6) Nulla mutatio morbi in diebus criticis.
 7) Respiratio difficilis, parva, anhelosa, interdum strepens. a)
 8) Spiritus foetidus et vox rauca.
 9) Sapor putridus (b) et appetitus prostratus. (c)
 10) Pituita alba, et lensor quidam linguae (d) infidens.
 11) Tussis sicca, pertinax, ad motum pastumve aucta. b)
 12) Sudor faciei et thoracis atque macies. b)
 13) Oculi concavi, a) calor extremitatum.
 14) Decubitus in uno tantum latere, scil, affecto tolerabilis. b)
 15) Vrina spumosa, rubra. b)

Scirrhum vero nasci ex iisdem fere signis cognoscitur. Macies enim, febris lenta, dolor obtusus,

C 2

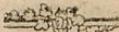
tussis

a) Boerh. Aphor. 843.

b) Tissot Anleit. für das Landvolk §. 68.

c) Boerhaave Aphorism. 843.

d) Fernelii Patholog. Lib. V. Cap. X.

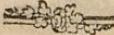
tussis secca et dyspnœa adsunt; lingua tamen, sapor et spiritus nullam dant notam, deficiunt quoque horrores.

Scirrho nunc in pulmonibus orto, phthisis secca veniet, tam diu perdurans, quam scirrhus quiescit. Hoc autem in suppurationem transeunte, phthisis venit vlecrofa. Vomica nata, sub initio phthisis quoque secca est, quamdiu vomica operata est; si rumpitur, in bronchia pus aut omne expuitur, et tunc aeger facile sanari potest, aut quantitas saniei in pulmonibus remanet, nouam vomicam gignens, per corrosionem et communicationem omnium vesicularum inter se per totum pulmonem pus se expandit, nova vlcera et exquisitam phthisin saniosam producit. Sin vero vomica extus aperitur, et pus in cavum thoracis effluit, empyema oritur, quod aegrum plerumque breui suffocat, et nisi hoc fiat, pulmones et reliquas partes, quas attingit, corrodit, et hominem interficit.

§. 21.

II. Haemoptysis. Vulgi opinio et veterum quoque est, post haemoptysin venire phthisin, et pus sequi sanguinem, sed non omnis haemoptoicus fit phthisicus, vt experientia omnis aevi docet. Pendet haec mutatio morbi a causa haemoptysis et ab translatione eius.

- 1) Si haemoptysis ab anastomosi inducitur, subesse debet debilitas pulmonum et eius vasorum, cum congestione sanguinis copulata. Si itaque plethora imminuitur, congestio derivatur, et pulmones roborantur, sanguis in vesiculis adhuc haerens et per vasa non absorbus evaeuatur, atque noua accessio evitatur, nullo modo phthisis insequi potest. Sed si indicationibus non satisfit, et apta remedia negliguntur, laxitas pulmonum perdurabit, nova fiet congestio, et nova haemoptysis, unde per tot haemorrhagias magna copia boni sanguinis perditur, corpus fit cacheoticum et malsilentum, sanguis in pulmonibus stagnans non evaeuatur, putrescit, mutatur in pus, pulmones corroduntur, et vleera gignuntur.
- 2) A diaeresi nata haemoptysis difficilior est curatu, et curatio diuturnior. Facilius itaque sequentur noua stagnatio, nova haemorrhagia, etc. n. I, enarrata.
- 3) Pessima est haemoptysis a diabrofi. Haec enim iam materiam acrem putridam in sanguine adesse sifit, vasa corrodentem, quae haud difficulter vleera facere potest, si in pulmonibus stagnet, et hos quoque acrimonia sua inficiat.

§. 22.

III. Vulnera thoracis. Iamiam constat, non omnia thoracis vulnera esse per se letalia, nisi cor aut vasa magna violata sint, sed, pulmonibus vulneratis, maxime si externum vulnus breui se contrahit, adeo, ut sanguis inde effluere nequeat, sed ibidem haereat, phthisis plerumque insequitur. Stagnans enim in vulnera sanguis putrescit, et vlegra inducit. Quo accedit, quod vulnera pulmonum difficillima sanatu sint, quia aer ab illis arceri nequeat. SCHENKIVS (*a*) et FORESTVS (*b*) in iis, quibus vulnera thoracis inflicta erant, pulmones totos corrosos et suppurantes invenere. Huc etiam pertinent costae fractae et introrsum trusae, quippe quae finibus acutis pulmones disrumpunt et vulnerant, post haec haemoptysis a diabrofisi et phthisis insequuntur. Idem effici vulnera tracheae, HIPPOCRATES (*c*) contendit.

§. 23.

IV. Metastases materiae morbifcae cuiusque ad pulmones. Si quando excretio materiae cuiusdam impe-

a) Observat. med. p. 267. Obs. III.

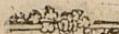
b) Observat. med. Lib. II. Obs. 32.

c) Lib. II. de morbis XLVIII.

impeditur, in sanguine remanet, et ad alias partes corporis defertur. In praedisposito corpore ad phthisin maxime haec metastasis ad pulmones fiet, quin et sine illa, ob mollem sanguinis pulmones pervadentis et structuram pulmonum teneram, et ad recipiendas metastases ob multas cellulas pronam. Speciatim vero ab *arthritide et podagra retrropulsis* phthisis oriri potest, cum materia acris pulmones irritat, inflammat, haemoptysin et vleera gignit (a). *Morbi exanthematici* idem efficere possunt, vti scabies, variolae etc. si ad interiora ruunt. In primis autem *morbilli* hoc faciunt. Hi cum phthysi iam aliquam affinitatem habere videntur, cum in ipso morbo pulmo quoque afficiatur, id quod tussis et catarrhus testantur. Pulmo itaque ipso morbo morbilloso praedisponitur ad excipiendam metastasin. Eodem modo *febres tam intermittentes, quam continuae, nisi per crisin aut lysin rite iudicentur*, in phthisin transire possunt. Etenim febris fere mutatur in hecticam, cum vires iam debilitatae sunt morbo antecedente.

Vlcerum diuturnorum fonticulorum et fetaceorum exscissio ad phthisin viam sternit. Eius modi vle-

a) *Musgrave de arthritide anomala Cap. XII, p. 196.*

ra corporis totius sunt quasi emissaria, quibus humores omnes perdit et mali evanescunt. Quibus temere clausis, exitus liquorum noxiorum impeditur, in sanguine ergo remanent, et aliam corporis partem petunt. (a) Non solum autem vlcerum magnorum inveteratorum exsiccatio hoc efficit, sed etiam, si diutius aperta sunt. Semper enim inde pus sorbetur, et reliquae sanguinis massae admiscetur, lympha vero permulta ab vlcere effluit, ex quo corpus macilentum et cachecticum redditur. (b).

Non minus etiam vlcera in partibus corporis internis, in renibus, vtero vel hepate phthisin inducere possunt, quia pus per venas e parte vlcerosa assumitur et ad cor transmittitur, ex hoc vero per arterias pulmonales in pulmones ipsos ducitur.

Lochia quoque ad pulmones migrare possunt, et phthiseos occasio fieri, quod **HIPPONCRATES** (c) affirmat, qui haemoptysin praeципue hac ex causa venire auctor est.

Bilis metastasis hic quoque pertinet. Plures huius causae adesse possunt, puta obstructio hepatis

(a) *Morton Phthisiologia Lib. III Cap. VIII.*

(b) *Ibid. cap. XIV.*

(c) *Lib. II. de morbis mulier. Sect. 49.*

patis, (vid. §. 19.) ductus choledochus obstruetus, animi motus vehementes, steatomata, farcomata, scirrhi, secretio bilis copiosior, si maior copia adest, ac in corpore necesse est, adveniente cauſa occasionali, ad pulmones transgreditur, in primis si hi iam praedispositi sunt. Hic loci ergo haeret, et ſymtomata producit (§. 19.) enarrata.

A transpirationis et sudoris suppressione phthisis nasci potest, eo; quod primo catarri oriuntur, post, si diutius corpus exerceant, phthisin inducunt.

A sudore pedum retropulso phthisin dimanasse, TRILLEIUS (a), et a plica polonica abſcissa, ERNDTEL (b) affirmant.

§. 24.

V. *Lues venerea.* Omnes, hac lue infecti, sanguinem habent cacoehymicum, acrem, miasmatice specifico in praegnatum, et ad vlcera mala excitanda proclivem. Sicut itaque in aliis partibus, genitalibus, palato, gingivis et perinaeo vlcera vene-

a) Diff. nullam medicin. in der dum esse optimam,
Wittenb. 1754.

b) Warsavia illustrata pag. 160.

venerea oriri possunt, ita etiam in pulmonibus idem fieri non nequit, cum semper magna pars iniasinatis ad illos cum sanguine veniat. Idem fieri potest, si gonorrhœa supprimitur, bubones et scabies venerea retropelluntur, aut vleera venerea externa exsiccantur.

§. 25.

VII. Catarrhi diurni. Pulmo his debilitatur, et tussi, quae ab irritante pituita orta erat, conquassatur, magis magisque relaxatur, congestio itaque semper nova fit, et muci aggestio. Sanguis fit cachecticus, corpus marcidum, et ad rheumatismos, quin minima aëris mutatione ad novam accessionem catarrhalem prouum, quo sit, ut pulmones semper materia pituitosa sint obstruti. Materia mucosa in illis aeris fit, et pulmones irritati, unde leuis inflammatio et suppuration sequuntur. Sed etiam ob gravitatem suam pituita, in pulmonibns stagnans, phthisin eicit, cum cellulas pulmonum distrahit, et multiplici eorum ruptione vulnera producit, quae paullo post in vomicas apertas et folles saniosos commutantur.

§. 26.

VIII. Haemorrhagiae nimiae. Corpus sanguine inanitum debilitatur. Quicquid vero adhuc remanet, cacoehymicus et aeris fit. Initio tantum tabes

=

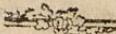
tabes sicca venire solet, sed cum inueterascit hicce
status, pulmo infarcitur, obſtructiones et tuber-
cula gignuntur, a quibus phthisis fere oritur.

Idem valet de phthisi nutricum e lactatione
nimia. Lac enim nihil aliud est, niſi succus nu-
tritus. Si ergo plus e mammis exfugitur, quam per
chylum rursus massae sanguineae traditur, nutritio
corporis perdatur, et tabes veniat necesse est; (a)
Sanguis cacheoticus, corpus relaxatum et vires
perditae, obſtructiones gignunt. Cl. WILLHELM (b)
quidem casum narrat, vbi feminam, quae post
haemoptysin in phthisin incidit, lactatione cura-
vit. Veritatem historiae negare nolo, sed certe
nihil aliud est, quam exceptio a regula, ut diale-
ctici dicunt. Ipſe enim cl. vir casum alium refert,
vbi phthisica infanti quoque lac praebuit, sed paullo
post gracilescabant mainmae, lacte depauperatae,
diarrhoea venit colliquativa, sudor nocturnus, et
pallida mors. Eo modo tantum lactatio aliiquid
ad curationem phthiseos conferre potest, quod
derivationem faciat, et ita idem producat, ac fet-
aceum, fonticulus aut vesicatorium, quibus me-
dici ad pus e pulmonibus educendum vtuntur.

An

a) *Morton Phthisiologie lib. I. Cap. VI.*

b) *Obs. de Phthisi. Wirceb. 1777. p. 17.*

An autem satis tuto adhibenda sit laetatio, dubito;
Nam infans vna cum lacte pessimos humores, pu-
rulentos et pravos e mammis exfugit et deglutit,
quibus sanguis eius inficitur adeo, paullo post
phthisi corripitur, correptusque perit.

§. 27.

VIII. *Abscessus pericardii et mediastini*, quem
SALMUTHIVS (a), SEVERINVS (b) et HILDANVS
(c) causam phthiseos memorant. Eiusmodi abs-
cessus quin adfuerint, et, perroso pericardio et
mediastino, pulmones ipsos aggredi potuerint,
non dubito, sed nescio, annon aeger prius mortuus
sit. Ulceri enim pericardii cor proximum est.
Hoc itaque prius pure laedetur, ac pulmones,
suffocatione itaque perire debet aeger ante, quam
pus ex pericardio in pulmones transgredi possit.
Si in mediastino abscessus inest, idque rumpitur,
pus in cavum thoracis delabitur, et empyema
nascitur. Eo saltем modo phthisis hac ex causa
oriri potest, cum abscessus, vti tumor compri-
mens,

b) Observ. med. Cent. I. Obs. 15.

c) Consil. med. fol. 24.

d) Observ. Cent. I. Obs. 43.

mens, eosdem effectus praefert, ac scirri et tubercula pulmonum, aut cum pus per resorptionem in pulmones feratur. Cl. LINGVET ^(a) etiam hunc abscessum plerumque sub larva hydrothoracis, empyematis, palpitationis cordis aut pleuritidis apparere affirmat.

IX. *Vlcus in aspera arteria*, quod HIPPOCRATES ^(b) causis phthiseos annumerat, agmen causarum huius acerrimi morbi claudat. Signa huius vlceris HIPPOCRATES appellat dolorem in thorace medio, vocem raucam, spiritum foetidum, veluti a piscibus crudis, salivam laevem atque tenuem, quandoque etiam crassam, sputum veluti succum ptisanae referens. Oriri eiusmodi vlcus potest ab obstructis et inflammatis glandulis asperae arteriae, a metastasi, item a vulnero. Pus partim tussi eiicitur, partim per bronchia in pulmones defluit, et nova vlcera gignit corrosione.

§. 28.

Sed haec de causis phthiseos pulmonalis sufficient. In quarum inuestigatione cum omnis me-

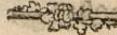
D 2

dici

^{a)} Quaestiones med. Paris. agitat. quaest. VIII.

p. 78. Fasc. I. ed. SIGWART.

^{b)} Lib. II. de morbis LXVIII. Ed. van d. Lind.

dici cura posita esse debeat, quia sine hac cognitione irrita putanda sunt quaevis remedia, operam meam, quam in iis colligendis et ordinandis insumperam, nec supervacuam, nec inutilem tironibus existimo. Si quae vero desint, vel non fatis bene explicata videantur, me tirocinium poluisse, non magistros et professores artis docere voluisse, meminerint. Hos ergo rogatos cupio, ut de hac mea qualicunque scriptione benevolē iudicent.

46
dici cura-
tione irri-
meam, q-
peram,
existimo.
ne expli-
non mag-
meminer-
mea qua-

